

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 2. juni 1978.)*

§ 1.

I patentlov nr. 479 af 20. december 1967, som ændret ved lov nr. 221 af 24. april 1974, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfindere ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lov ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Som opfindelser anses især ikke, hvad der alene udgør

- 1) opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder,
- 2) kunstneriske frembringelser,
- 3) planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner,
- 4) fremlæggelse af information.

Stk. 3. Fremgangsmåder til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnosticering, som anvendes på mennesker eller dyr, anses heller ikke som opfindelser. Dette er ikke til hinder for, at der meddeles patent på produkter, herunder stoffer og stofblandinger, til brug i disse fremgangsmåder.

Stk. 4. Patent meddeles ikke på

- 1) opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden,
- 2) plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til frem-

stilling af planter eller dyr. Patent kan dog meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter af sådanne fremgangsmåder.“

2. § 2 affattes således:

„§ 2. Patent meddeles kun på opfindelser, som er nye i forhold til, hvad der var kendt før patentansøgningens indleveringsdag, og som tillige adskiller sig væsentligt derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindelig tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udnyttelse eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en før patentansøgningens indleveringsdag her i landet indleveret patentansøgning som kendt, såfremt denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22. Kravet i stk. 1 om, at opfindelsen skal adskille sig væsentligt fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af en sådan ansøgning.

Stk. 3. Bestemmelser om, at ansøgning, som omhandles i kapitel III, ved anvendelse af reglen i stk. 2 i visse tilfælde skal have samme virkning som en her i landet indgivet patentansøgning, er fastsat ved §§ 29 og 38.

Stk. 4. Betingelsen i henhold til stk. 1, hvorefter opfindelser skal være nye, er ikke til hinder for, at patent meddeles på kendte stoffer eller stofblandinger til anvendelse i de i § 1, stk. 3, nævnte fremgangsmåder, såfremt anvendelsen af stoffet eller blandingen

Handelsmin. j.nr. 163-5-75.

*) Se FT: 3032, 3889, 10792, 11870; A. 1953; B. 1539, 1697, 1805. Lov nr. 264 af 8. juni 1978.

50 Vedtagne lovforslag m. m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

ikke er kendt ved nogen af disse fremgangsmåder.

Stk. 5. Patent kan dog meddeles på en opfindelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede Konvention om internationale Udstillinger.“

3. § 3 affattes således:

„**§ 3.** Den ved patent opnåede eneret indebærer, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen ved

- 1) at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål eller
- 2) at anvende en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller udbyde den til anvendelse her i landet, såfremt den, der udbyder fremgangsmåden, ved, eller omstændighederne gør det åbenbart, at fremgangsmåden ikke må anvendes uden patenthaverens samtykke, eller
- 3) at udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, som er fremstillet ved en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen ved at levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte opfindelsen, midler til at udøve denne her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i opfindelsen og leverandøren eller tilbudsgiveren ved, eller det efter omstændighederne er åbenbart, at de er egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindeligt forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå

handlinger som nævnt i stk. 1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. punktum anses personer, der udfører handlinger som nævnt i stk. 3, nr. 1, 3 eller 4, ikke for berettigede til at udnytte opfindelsen.

Stk. 3. Eneretten omfatter ikke

- 1) handlinger, der udføres i ikke-erhvervs-mæssigt øjemed,
- 2) handlinger angående produkter, som af patenthaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet,
- 3) handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den patenterede opfindelse, eller
- 4) tilberedning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel.

4. § 6, stk. 1, affattes således:

„Ansøgning om patent på en opfindelse, der tidligst 12 måneder før ansøgningsdagen er angivet i en ansøgning, som angår patent her i landet eller patent, opfindercertifikat eller brugsmønsterbeskyttelse i et andet land, som er tilsluttet Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, skal i forhold til § 2, stk. 1, 2 og 4, samt § 4 på begæring anses for indleveret samtidig med den tidligere ansøgning. Den samme ret til prioritet gælder, selv om ansøgningen om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen, når en tilsvarende prioritet fra en dansk patentansøgning indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indleveret, og lovgivningen i det pågældende land i hovedsagen stemmer overens med konventionen.“

5. Efter § 6 indføjes „*Kapitel II. Patentansøgninger og deres behandling m. v.*“, og § 7 affattes således:

„**§ 7.** Patentmyndigheden her i landet er direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, der ledes af en direktør, og patentankenævnet. Ved patentmyndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

Stk. 2. Patentankenævnet nedsættes af handelsministeren til behandling af klager

over direktoratets afgørelser, jfr. §§ 25 og 67. Patentankenævnet består af indtil 18 medlemmer, der udnævnes for 5 år ad gangen. 2 af medlemmerne, heraf formanden, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, medens de øvrige skal have den bedst mulige sagkundskab i patentteknik samt have afgangseksamen fra Danmarks tekniske Højskole eller fra anden højere læreanstalt. Formanden bestemmer under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed, hvem og hvor mange af nævnets medlemmer der skal deltage i sagens behandling.“

6. Foran § 8 udgår kapitelnummeret og kapiteloverskriften, og § 8 affattes således:

„§ 8. Ansøgning om patent indleveres skriftligt til patentmyndigheden eller i de i kapitel III nævnte tilfælde til patentmyndigheden i fremmed stat eller til en international organisation.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. Angår opfindelsen en mikrobiologisk fremgangsmåde eller et produkt fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, og skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes en mikroorganisme, som ikke er almindeligt tilgængelig, anses opfindelsen ikke for tilstrækkelig tydeligt angivet, medmindre en kultur af denne mikroorganisme deponeres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af handelsministeren.

Stk. 3. Ansøgningen skal endvidere indeholde et sammendrag af beskrivelse og patentkrav. Sammendraget skal alene tjene som teknisk information og må ikke tillægges betydning i andre henseender.

Stk. 4. I ansøgningen skal opfinderens navn angives. Søges patent af en anden end opfinderen, skal ansøgeren godtgøre sin ret til opfindelsen.

Stk. 5. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift.“

7. § 9 affattes således:

„§ 9. Såfremt ansøgeren fremsætter begæring herom og betaler den fastsatte afgift, skal patentmyndigheden i overensstemmelse med regler, der fastsættes af handelsministeren, foranledige, at ansøgningen nyhedsundersøges hos en international nyhedsundersøgende myndighed i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 5, i den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat.“

8. I § 13 ændres „akterne i ansøgnings sagen, da ansøgningen“ til: „ansøgningen, da denne“.

9. I § 15, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*: „Patentmyndigheden kan dog uden at høre ansøgeren foretage de ændringer i sammendraget, som den finder nødvendige.“

10. § 19, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse, må begæring som i § 14 omhandlet ikke fremsættes eller patentkravene ændres, således at patentbeskyttelsens omfang udvides.“

11. I § 20, *stk. 1, 1. og 3. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „trykingsafgift“ til: „fremlæggelsesafgift“.

12. I § 21, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „trykingsafgift“ til: „fremlæggelsesafgift“, og i *stk. 3* ændres „og patentkrav“ til: „patentkrav og sammendrag“.

13. § 22, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

„Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse, påklager det meddelte afslag eller i henhold til §§ 72 eller 73 begærer genoprettelse af rettigheder.“

14. I § 22 indsættes som nyt *stk. 6*:

„*Stk. 6.* Kulturer af mikroorganismer, der er deponeret i henhold til bestemmelsen i § 8, *stk. 2*, skal fra det tidspunkt og på de betingelser, som handelsministeren fastsætter, holdes tilgængelige for den, der fremsætter skriftlig begæring herom.“

15. Efter „Kapitel III.“ indføjes i stedet for „Nordisk patentansøgning.“: „International patentansøgning.“, og §§ 28-38 affattes således:

„§ 28. Ved international patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International patentansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international patentansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af handelsministeren. Ansøgeren skal til patentmyndigheden betale den for ansøgningen fastsatte afgift.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 29-38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 29. En international patentansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en her i landet den pågældende dag indleveret patentansøgning. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 31.

§ 30. En international patentansøgning skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark i de tilfælde, som omhandles i traktatens artikel 24, stk. 1 i og ii.

§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international patentansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden indlevere en genpart af den internationale patentansøgning og i de tilfælde og i det omfang, som handelsministeren fastsætter, en oversættelse af ansøgningen til dansk samt betale den fastsatte afgift.

Stk. 2. Har en international nyhedsundersøgende myndighed besluttet, at der ikke skal udarbejdes en international nyhedsundersøgelserapport, men ønsker ansøgeren

alligevel at opretholde ansøgningen for så vidt angår Danmark, skal han, inden 2 måneder efter at vedkommende myndighed har givet ham underretning om beslutningen, have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patenterbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 25 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 4. Foretager ansøgeren ikke, hvad der påhviler ham i henhold til bestemmelserne i stk. 1, 2 eller 3, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2, og ansøgeren før fristens udløb har foretaget, hvad der påhviler ham i henhold til § 31, stk. 1.

§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kapitel II anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34-37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 12 kan først bringes til anvendelse fra det tidspunkt, hvor patentmyndigheden kan optage ansøgningen til behandling.

Stk. 3. Akterne i ansøgningssagen skal holdes tilgængelige for enhver i henhold til § 22, når ansøgeren i henhold til § 31 har opfyldt sin forpligtelse til at indlevere en oversættelse af ansøgningen.

Stk. 4. Ved anvendelsen af §§ 48, 56 og 60 anses en international patentansøgning at være gjort tilgængelig for enhver, når den er gjort tilgængelig i henhold til stk. 3.

Stk. 5. Opfylder patentansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

§ 34. En international patentansøgning må ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås, inden der er forløbet 4 måneder fra udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. Har ansøgeren inden 19 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen afgivet sådan erklæring, som omhandles i § 31, stk. 3, må ansøgningen ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af den i samme bestemmelse omhandlede frist på 25 måneder.

Stk. 3. En ansøgning kan dog godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af den i henhold til stk. 1 eller 2 gældende frist, såfremt ansøgeren giver sit samtykke hertil.

§ 35. Uden ansøgerens samtykke må en international patentansøgning ikke fremlægges eller offentliggøres i trykt skrift af patentmyndigheden, før den er offentliggjort af Det internationale Bureau ved Verdensorganisationen for intellektuel Ejendomsret (WIPO), eller der er hengået 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen.

§ 36. Har en del af en international patentansøgning ikke været genstand for international nyhedsundersøgelse eller international forberedende patenterbarhedsprøvning, fordi ansøgningen er blevet anset at omfatte to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser, og har ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist betalt tillægsafgift i henhold til traktaten, skal patentmyndigheden undersøge, om bedømmelsen var rigtig. Findes dette at være tilfældet, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler den fastsatte afgift inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet ham underretning om udfaldet af undersøgelsen. Finder patentmyn-

digheden, at bedømmelsen ikke var rigtig, skal den fortsætte behandlingen af ansøgningen i dens helhed.

Stk. 2. Ansøgeren kan påklage en afgørelse i henhold til stk. 1, hvorved det er antaget, at en patentansøgning omfatter to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser. Bestemmelserne i § 25, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stadfæstes direktoratets afgørelse, regnes fristen for betaling af afgift i henhold til stk. 1, 2. pkt., fra den dag, da endelig afgørelse foreligger.

§ 37. Har en del af en international patentansøgning ikke været genstand for en international forberedende patenterbarhedsprøvning, fordi ansøgeren efter krav fra den internationale prøvningsmyndighed har begrænset patentkravene, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler den fastsatte afgift inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har anmodet herom under henvisning til begrænsningen i den foretagne prøvning.

§ 38. Har en modtagende myndighed afvist at fastsætte international indleveringsdag for en international patentansøgning, eller har den besluttet, at ansøgningen eller en begæring om, at ansøgningen skal omfatte Danmark, skal anses for tilbagetaget, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring efterprøve rigtigheden af afgørelsen. Det samme gælder en afgørelse fra Det internationale Bureau, hvorefter en ansøgning skal anses som tilbagetaget.

Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det internationale Bureau inden 2 måneder efter, at den modtagende myndighed eller Det internationale Bureau har givet ansøgeren underretning om afgørelsen. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som handelsministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale den fastsatte ansøgningsafgift.

Stk. 3. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndigheds eller Det internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i

henhold til kapitel II. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse på ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 3, så fremt ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 22.“

16. I § 40 ændres „17 år“ til: „20 år“.

17. § 41 affattes således:

„§ 41. For opretholdelse af et patent skal der betales årsafgift for hvert år (patentår) regnet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret.“

18. § 45, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Handelsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at udøvelse i andet land ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1 skal sidestilles med udøvelse her i landet.“

19. § 51, stk. 2 og 3, ophæves.

20. § 52 affattes således:

„§ 52. Et patent kan ved dom kendes ugyldigt, hvis

- 1) det er meddelt, uanset at betingelserne i §§ 1 og 2 ikke er opfyldt,
- 2) det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen,
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret, eller
- 4) det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er blevet udvidet efter, at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Stk. 2. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i sin helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden et år efter, at den berettigede har fået kundskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.“

21. I § 53, stk. 1, ændres „§ 52, stk. 3,“ til: „§ 52, stk. 4,“.

22. § 55, 2. pkt., ophæves.

23. § 58, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Begår nogen patentindgreb, uden at det sker forsætligt eller uagtsomt, er han, om og i det omfang det skønnes rimeligt, pligtig at udrede vederlag og erstatning efter bestemmelserne i stk. 1.“

24. § 60, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

„Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til patent, finder bestemmelserne om patentindgreb bortset fra § 57 tilsvarende anvendelse. I tiden før bekendtgørelsen om fremlæggelse i henhold til § 21 omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af patentkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af patentkravene ifølge patentet.

Stk. 2. Den pågældende er kun pligtig i det i § 58, stk. 2, angivne omfang at udrede erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om ansøgningens fremlæggelse efter § 21.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

25. I § 64, stk. 1, nr. 4, ændres „§ 51, stk. 3“ til: „§ 74, stk. 2“.

26. I § 65 ændres „§ 64, stk. 1,“ til: „§§ 50 og 64, stk. 1,“.

27. I § 67, stk. 1, 1. pkt., ændres „§ 51, stk. 2, kan af“ til: „§ 72, stk. 1 og 2, samt § 73 kan af ansøgeren eller“.

28. § 69, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* Handelsministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et andet land har indgivet en tilsvarende ansøgning om patent, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af opfindelsens patenterbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel III omhandlet patentansøgning, som har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.“

29. Efter § 70 udgår ordene „Kapitel X a. *Teknologisk service*“, og efter § 71 indsættes som nye §§ 72-74:

„§ 72. Vil en patentansøger lide retstap, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives skriftligt til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale den for genoprettelse fastsatte afgift.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en patenthaver ikke har betalt årsafgift inden for den frist, der er fastsat i § 42, stk. 3, idet dog begæring om genoprettelse skal være indgivet og årsafgiften være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist.

§ 73. Har ansøgeren i de i § 31 nævnte tilfælde benyttet forsendelse med post, og fremkommer forsendelsen ikke rettidigt, men træffes foranstaltningen inden 2 må-

neder efter, at ansøgeren indså eller burde have indset, at fristen var overskredet, og senest 1 år efter fristens udløb, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne, såfremt

- 1) postforbindelserne har været afbrudt inden for de sidste 10 dage forud for fristens udløb på grund af krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig, og forsendelsen er afsendt til patentmyndigheden inden 5 dage efter, at postforbindelserne er genoptaget, eller
- 2) forsendelsen har været afsendt rekommanderet til patentmyndigheden senest 5 dage før fristens udløb, dog kun hvis forsendelsen har været sendt som luftpost, hvor dette har været muligt, eller hvis afsenderen har haft grund til at antage, at forsendelsen ved befordring med almindelig post ville være modtaget senest 2 dage fra afsendelsesdagen.

Stk. 2. Ønsker patentansøgeren rettighederne genoprettet i henhold til stk. 1, skal han inden den nævnte frists udløb indgive skriftlig begæring herom til patentmyndigheden.

§ 74. Når en begæring i henhold til §§ 72 eller 73 er imødekommet, og en patentansøgning, der er henlagt eller afslået efter, at den er blevet tilgængelig for enhver, som følge deraf skal optages til fortsat behandling, eller et bortfaldet patent skal anses for opretholdt, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Den, som, efter at den fastsatte frist for genoptagelse af en henlagt ansøgning er udløbet, eller efter at ansøgningen er afslået, eller efter at patentets bortfald er bekendtgjort, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 1 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmaessig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, kan fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dens almindelige karakter.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.“

§ 2.

§ 5 træder i kraft ved lovens bekendtgørelse i Lovtidende. I øvrigt fastsættes tidspunktet for lovens ikrafttræden af handelsministeren, der endvidere kan bestemme, at dele af loven skal træde i kraft på et senere tidspunkt.

§ 3.

Loven finder også anvendelse på patentansøgninger, der ved dens ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Er der inden lovens ikrafttræden givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse, gælder bestemmelserne i patentlov af 20. december 1967.
- 2) Bestemmelserne om tillægspatent i den hidtidige lovgivning finder anvendelse på ansøgninger, der er indleveret før lovens ikrafttræden.
- 3) Bestemmelserne om kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på ansøgninger, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.
- 4) Bestemmelserne om sammendrag og om fremlæggelsesafgift, jfr. § 1, nr. 6, 11 og 12, finder kun anvendelse på ansøgninger, der indleveres efter lovens ikrafttræden.
- 5) Bestemmelserne i patentlovens § 8, stk. 2, 2. pkt., jfr. denne lovs § 1, nr. 6, gæl-

der kun for ansøgninger, der indleveres efter lovens ikrafttræden.

§ 4.

Loven finder tillige anvendelse på patenter, der er meddelt, eller som meddeles i henhold til patentlov af 20. december 1967. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Bestemmelserne om tillægspatent og om patenters ugyldighed i patentlov af 20. december 1967 finder anvendelse på tillægspatenter og patenter, der er meddelt i henhold til nævnte lov.
- 2) Løbetiden for patenter, om hvilke ansøgning er indleveret mere end 12 år før lovens ikrafttræden, bestemmes af § 40 i patentlov af 20. december 1967.
- 3) § 1, nr. 19 og 22 samt nr. 29, (§ 72, stk. 2) finder ikke anvendelse på patenter, der før lovens ikrafttræden er bortfaldet i henhold til § 51, stk. 1.
- 4) § 1, nr. 24, gælder kun for patenter, der er meddelt på grundlag af ansøgninger, der indleveres efter lovens ikrafttræden.

§ 5.

Patentsamarbejdsstraktaten udfærdiget i Washington den 19. juni 1970 og Konvention om Samordning af visse Dele af den materielle Patentret udfærdiget i Strasbourg den 27. november 1963 kan ratificeres på Danmarks vegne.

Skytte.

/ Nørgaard Sørensen.